

'గణితశ్రీ'

ఈనెలలో చెప్పకోదగ్గ సంఘటన "సాహిత్య పాఠశాల" ప్రారంభం పలువురు రచయితలు - సాహిత్య నలులూ, సాహిత్య భీములూ - ప్రస్తుతం "పాఠశాల"లో పనిచేస్తున్నారు "పాఠశాల" ఇరవైనాలుగంటలూ తెరిచే వుంటుంది మనకు కావలసిన సాహిత్య దినుసు గంటల్లో అక్కడ వందేసి అండ్రించడం జరుగుతుంది

ఉదాహరణకు మనకు అర్జంటుగా ఒక నవల ప్రచురణకు కావలనుకోండి వెంటనే కార్యదర్శిగారిని కలుసుకోవాలి ఆయన మనకోసం ఇద్దరు నవల రచయితలను కేటాయిస్తారు వాళ్ళు కొన్ని ప్రశ్నలు వేస్తారు "నవల ఎన్ని పేజీలుండాలి? సైజు ఏమిటి? ఏ ప్రైపు వాడతారు?"

ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానాలు చెప్పాక ఇతివృత్తంగురించి చర్చలు జరుగుతాయి "కథ సుఖాంతంగా వుండాలా? ట్రాజెడీకావాలా? బోయ్స్ మీటింగ్ గర్ల్స్, గర్ల్స్ మీటింగ్ బోయ్స్? శరత్ బాబు టెక్నిక్ పనికొస్తుందా? శృంగారం ఏమోతాదులో వుండాలి? వర్ణనలు ప్రవేశ పెట్టవచ్చునా? అనగా కావలింతలా ముద్దులదాకా పోవచ్చా?" అని అడిగి తృప్తికరంగా జవాబులు రాబట్టుకొన్నాక, రచయితలు రచన మొదలుపెడతారు. మొదటిసగం ఒకరూ రెండోసగం ఇంకొకరూ రాసేస్తారు. అయితే శిల్పం చెడదు భాష పట్టివ్వదు అంతా ఒక చేతిమీదుగా అయినట్లుగానే వుంటుంది

లేదా మనకు రేడియోటాళుకు స్కృప్త

కావాలనుకొంది. "పాకశాల" ధివతులు
 ఒకాయన్ని మనకు అప్పజెబుతారు"
 "ఎన్నివిమిషాల టాకు సార్ ? అంతెం
 వుండవచ్చా లేకపోతే జనరల్ గా
 రాసేయమంటారా ?" అంటాడు ఆయన.

కవిత్య విభాగంలో మొన్న నొక
 గమ్మత్తు జరిగింది. ఒకాయన వొచ్చి
 మూడుపేజీల వచన కవిత అర్జంటుగా
 కావాలన్నాడు. ఇద్దరుకవులు గదిలో
 కూర్చొని నేతపని చేస్తున్నారు. ఇంతలో
 ఆయన మనస్సు మార్పుకొని "అయ్యా
 వచనకవిత ఇప్పుడువద్దు. మాత్రాచ్చం
 దప్పులో రాయించండి" అని కార్యదర్శి
 దగ్గరకువెళ్ళి ప్రాధేయనడ్డాడు. ఆయన
 వెంటనే వచన కవుల గదికి పోనుచేసి
 "మీ ఎస్సెన్ మెంట్ కాన్సిల్ అయింది"
 అని చెప్పి మాత్రాచ్చంద కవుల గదికి
 పోనుచేసి "త్వరగా వండేయి" మని వివ
 రాలు అందించాడు.

'సాహిత్య పాకశాల'లో ప్రతి రచ
 నకూ ఒకవికరమైన రేటువుంది. ఇన్ని
 పేజీల నవలకు ఇంత, ఇన్నిలైన్ల వచన
 కవితకు ఇంత, అయిదు కందపద్యాలకు
 ఇంత... ఇలా టారిఫ్ వుంది. దాని
 ప్రకారం బిల్లు తయారుచేయబడుతుంది.

ఒక్కొక్కప్పుడు "పాకశాల"
 ప్రత్యేకమైన అర్హులూడా స్వీకరించి
 వున్న తయారు చేయిస్తుంది. "అయ్యా

ఫలానా పరిషత్తువాడు మొదటిబహుమతి
 ఇచ్చేటటువంటి నాటకం కావాలి" అనో
 లేకపోతే "ఫలానా అకాడమీవారి తొలి
 బహుమతి పొందే నవల కావాలి"
 అనో కొందరు పెద్దలడుగుతారు.
 వెంటనే "పాకశాల" అధిష్ఠాన వర్గం
 ప్రత్యేక సమావేశం జరుగుతుంది.
 "అనలు అపరిషత్తులో బహుమతి విరేఖ
 లెవరు ? వారి అభిరుచులేమిటి ? వారివారి
 శ్రీమతుల అభిరుచులెలా ఉంటాయి ?
 వారి వక్క-వారి అభిరుచ్యుడు లేమిటి ?"
 ఇటువంటి విషయాలన్నీ కూలంకషంగా
 చర్చించబడతాయి. తదనంతరం ఒక
 హేమానీ, ఒక హేమినీ, పిలిచి స్పెషల్
 పురమాయినిపు గురించి చెప్తారు. కతి
 పయదినాలకు పదార్థం తయారై
 పోతుంది. అనుకున్నట్లుగానే బహుమతి
 కొట్టేస్తుంది ఆ రచన.

"పాకశాల"లో ఇంకా కొద్దిమంది
 చేయితిరిగిన రచయితలకూ, రచయిత్రు
 లకూ స్థానం వుందని వార్త. అనక్తి
 పున్నవాళ్ళు కార్యకర్తలను కలుసుకో
 వడం మంచిది. ముందుగా ఒక దర
 ఖాస్తుముక్క పారేసిన తరువాత కలుసు
 కోవడం, మరీమంచిది. వారికి దరఖాస్తు
 అంచటమూ, సరిగ్గా ఆ ష్షణంలోనే
 ముఖాముఖి కలుసుకోవటమూ, ఒకే
 సారి జరిగేలా 'పైం' వేసుకోవటం,
 అంతకన్నా మంచిది !

